

ECAV
TRNAVA

ZBOROVÉ LISTY

OKTÓBER 2021

Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Trnava
a dcérocirkvi Sered'

Ajhl'a, do dlaní som si Ťa vyryl...

(Iz 49, 16a)

(pripravila Kristin Vindsetmo)

Len Tvoja ruka ráno zahojí
tam, kde už prázdno ostalo
a láska bránu nebies otvorí
srdcu, čo v Teba dúfalo.

Ako kresťania veríme vo viac ako len v to, že naši drahí ostanú žiť ďalej v našich spomienkach. Veríme, že láska prežije všetko a že to, čo dnes vyzerá ako koniec, sú len nové dvere, ktoré sa práve otvárajú. A hoci nepoznáme to, čo nás za nimi čaká, vieme, že láska, ktorú máme tu medzi sebou, jedného dňa naplno rozkvitne v Božom kráľovstve.

A než sa tak stane, môžeme prichádzať so svojim zármutkom a stratou k Bohu, vediac že On je tu vždy pre nás.

Lebo Jeho starostlivosť trvá večne...

Obsah

Ajhl'a, do dlaní som si Ťa vyryl...	2
Úvodník	3
Posvätenie evanjelického kostola v Trnave	4
Gratulácia vzácnemu jubilantovi	6
Evanjelický dom očami architekta	7
Práce na budovách CZ	9
Zborový deň spojený s diskusiou o Evanjelickom dome	11
Zbierka na opravu NÁŠHO kostola	12
Nové TULI vaky	12
Bojuj dobrý boj	13
Zborová víkendovka v Štefanovej	15
Požehnanie detí na začiatku školského roka	17
2. výročie posvätenia seredského kostola	18
Vďaka Bohu za zatvorené dvere	20
Pre deti: Noemova archa	22
Matrika	24

ZBOROVÉ LISTY

Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Trnava dcérocirkvi Sered'

Číslo:	Október 2021
Vydáva:	Cirkevný zbor ECAV v Trnave
Redakčná rada:	Radomír Vařák Kristián Kostecký Jana Nunvářová
Jazyková úprava:	Katarína Mikulovičová
Fotografie:	pixabay.com súkromné archívy Adam Kováčik
Grafika a tlač:	Váry s.r.o., Križovany nad Dudváhom Trnava, www.vary.sk
Náklad:	100 ks

Drahí bratia a sestry, milý čitateľ,

otvárame zborové listy pripravené v čase, kedy uplynulo 97 rokov od posvätenia nášho trnavského evanjelického chrámu Božieho. Myslíme na našich predkov, ktorí s otvoreným a štedrým srdcom budovali kostol – miesto, kde by sa mohli stretávať, aby rástli a posilňovali sa vo viere. Robili to kvôli sebe, kvôli svojim deťom a tiež kvôli ďalším generáciám, teda aj kvôli nám, aby sme prichádzali, stretávali sa so živým Bohom a nachádzali cestu spásy a nového života.

Sme Pánu Bohu vďační za túžby, modlitby a úsilie tých, vďaka ktorým sme mohli mať aj my svoj kostol. Verím, že to robili so zámerom, aby nebol opusteným miestom, ale stánkom Božím plný ľudí. Miestom, kde sa v zvestovanom Božom slove, sviatostiach a modlitbách môžeme stretávať s Kristom. Miestom, kde toto stretnutie posväcuje naše životy tak, aby sme sa my stávali chrámom – v duchu apoštolových slov: *„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? (1K 3,16).*

Už pri konfirmačnej príprave vysvetľujeme mladým ľuďom, že slovo posvätenie znamená: oddelenie niečoho alebo niekoho pre službu Bohu. Niečoho, alebo niekoho. „Niečoho“ – to znamená, že pre službu Bohu sme postavili a oddelili budovu, ktorá je vyhradená pre naše stíšenia sa a stretnutia s Bohom. „Niekoho“ – znamená nás, každého osobne. Stále nanovo sa oddeľovať pre službu a vzťah so živým Bohom – naším nebeským Otcom, ktorý sa nám priblížil v Pánovi Ježišovi Kristovi a je nám prítomný prostredníctvom Duha Svätého.

Pamiatka posvätenia nášho kostola nám pripomína dôležitú úlohu: Byť Božím chrámom. Nosiť Pána Boha v srdci, ale tiež kamkoľvek, kam nás cesty nášho života zavedú. Aby aj tí, ktorí možno ešte neboli v našom kostole či len zriedkakedy doň prichádzajú, aj na našom živote spoznali, že Pán Boh je živý, že Kristus – viera v Neho nie je prežitok, ale schodná cesta pre všetky situácie nášho života – cesta, ktorá sa zavŕši vo večnosti Božieho kráľovstva.

Ako spoločenstvo veriacich, aj ako jednotlivci sme na ceste. Kráčať po chodníku, ktorým kráča Pán Ježiš Kristus, i nás pozýva, aby sme Ho nasledovali. Nie je to cesta jednoduchá, bez prekážok. Často sa podobá skôr vysokohorskému chodníku, na ktorom musí byť človek veľmi opatrný. A ako to už na podobných chodníkoch býva, všetci ktorí po ňom kráčajú si navzájom pomáhajú, aby sa ani jeden nepošmykol a so sebou nestiahol aj blízko stojacich.

Pamätajte na to aj my, keď žijeme a stretávame sa ako spoločenstvo, ktoré kráča jednou cestou. Nerobíme si navzájom len spoločnosť, aby cesta ubiehala v znesiteľnejšej podobe, ale na ceste, na ktorej riskujeme nejedno pošmyknutie, si navzájom pomáhame, aby sme napriek tomu, čo nás rozdeľuje, mohli dôjsť až do cieľa – Božieho kráľovstva, ktoré bude raz zjavené vo svojej plnosti. Kiež sa nám to v každom čase darí čo najlepšie. To nám spoločne prajem a o to prosím nebeského Otca.

S láskou váš zborový farár R. Vařák

Posvätenie evanjelického kostola v Trnave

(prípravila historička Simona Jurčová)

SLÁVNOSŤ POLOŽENIA ZÁKLADNÉHO KAMEŇA KOSTOLA 8. OKTÓBRA 1923

Po vydaní Tolerančného patentu panovníkom Jozefom II. boli cirkvi v Uhorsku zrovnoprávnené a prestalo prenasledovanie protestantov. Trnavskí evanjelici sa Služieb Božích zúčastňovali v modlitebni, ktorá sa nachádzala v Invalidovni (dnes budova vojenského archívu v susedstve univerzitného kostola). Modlitebňa tam vznikla na konci 18. storočia, najskôr pre protestantov z radov vojakov a dôstojníkov, pôsobiacich a ubytovaných v Trnave, neskôr aj pre protestantov v meste. V 19. storočí sa našlo medzi evanjelickými veriacimi v Trnave viac donátorov, ktorí venovali cirkvi financie i majetky. Pred vznikom samostatného Československa sa v Trnave hlásilo k evanjelikom okolo 700 veriacich.

Arpád Janoviček, evanjelický farár, spomína, že pozemky so stavbami tvoriacimi komplex bývalého hostinca a hotela Polnitzky za juhozápadnými hradbami kúpil cirkevný zbor už v r. 1910. Na nich sa plánovali stavby cirkevných budov – kostola, farských príbytkov, cirkevnej školy a učiteľských bytov, ako aj kultúrnej sály. Cirkevný dozorca Ján Kalenda mal

v r. 1914 pripravené od architektov plány na všetky spomenuté stavby a s nimi i podrobný rozpočet a peniaze na uskutočnenie celého projektu. Prišla však svetová vojna a zhoršili sa i finančné pomery, stavba sa musela odložiť. Po prevrate a vzniku Československa sa cirkevný zbor vrátil k svojim stavebným plánom. No aj pre úplne nové štátne a politické pomery sa znovu riešil architektonický návrh na kostol a výber stavitelskej firmy.

Na výzvu do súťaže prišlo len zopár návrhov od českých a slovenských architektov. Prvá cena nebola udelená, druhú cenu získal architekt Gahura zo Zlína a tretiu udelili architektovi Tvarožkovi z Bratislavy. Ceny obdržali hlavne pre amfiteatrálny pôdorys prispôbený duchu evanjelického obradu. Celková úroveň súťaže však bola veľmi slabá, a tak bol projekt zadaný miestnemu architektovi Josefovi Marekovi, ktorý, pomocou evanjelického zboru a presných pokynov, navrhol novú dispozíciu a vzhľad budúceho evanjelického kostola.

Kostol projektoval ako centrálnu stavbu s polkruhovým amfiteatrovým auditóriom

otočeným do ulice a hranolovou vežou so zvonnicou v zadnej časti pri hradbách. V popredí medzi arkádami na prízemí sa nachádzajú dve symetricky umiestnené valcovité veže so schodiskom vedúcim na polkruhový balkón nad auditóriom. Nová stavba tak mala tvoriť centrálnu dominantu vtedajšej Emmerovej ulice pri pohľade z juhu. Základný kameň na stavbu kostola bol slávnostne položený 8. októbra 1923. Staval sa celý nasledujúci rok a stál jeden milión korún (vtedajšej meny).

Postavený kostol bol slávnostne otvorený 26. októbra 1924. Vežové hodiny daroval Martin Chmelár ešte počas stavby. Trnavská zvonolejárska firma Bratia Fischer dodala 3 zvony s nápismi v troch jazykoch: na najväčšom bol text v slovenčine, na strednom v nemčine a na treťom v maďarčine. Stredný zvon vážiaci 573 kg darovala rodina zvonolejárův Fischerovcov. V roku 1932 pribudli k trom zvonom ešte dva, ktoré venoval presbyter Adolf Fischer. Evanjelický kostol má tak spolu päť súzvučných zvonov, na ktoré je prispôsobená i zvonová hra – tiež dar Adolfa Fischera. Zvonkohra je funkčná i dnes, z evanjelického kostola sa ozýva krátko popoludní.

Interiér kostola bol riešený bez okázalej výzdoby v duchu s evanjelickým náboženstvom. Centrálnne umiestnený oltár, spočiatku len s jednoduchým krížom sa nachádza pred kazateľnicou umiestnenou vyššie, na ktorú vedú z oboch strán symetricky riešené drevené schody so zábradlím. Socha Krista, ktorá je dnes na oltári, bola dodaná až neskôr. Jej autor – sochár Alojz Rigele ju zhotovil v r. 1936 a nechal sa inšpirovať dielom dánskeho sochára Bertela Thorvaldsena. Thorvaldsenova socha Krista žehnajúceho je z carrarského mramoru a sochár ju vytvoril v r. 1838. Bola osadená v evanjelickom luteránskom kostole v Kodani, v Dánsku. Socha bola označená údajne za najdokonalejšiu sochu Krista na svete. Betrel Thorvaldsen, ktorého tvorbu

▲ **SLÁVNOSTNÝ SPRIEVOD S NOVÝM ZVONOM PRENÁŠANÝM ZO ZVONOLEJÁRSKEJ FIRMY FISCHEROVCOV NA DOHNÁNYHO ULICI K EVANJELICKÉMU KOSTOLU. NOVÉHO KOSTOLA PRED SLÁVNOSTNOU POSVIACKOU**

▼ **SLUŽBY BOŽIE V EVANJELICKOM KOSTOLE EŠTE S KRÍŽOM NA OLTÁRI, SPRED R. 1936**

ZÁBERY SPRED NOVÉHO KOSTOLA PRED SLÁVNOSTNOU POSVIACKOU

radíme k novoklasicizmu, mal za vzor klasicistické dielo benáťčana Antonia Canovu. Repliky tejto sochy Krista sú v rôznych protestantských chrámoch po celom svete. Socha žehnajúceho Krista sa na oltári trnavského evanjelického kostola nachádza i vďaka financovaniu Júliusa Stražovca, súkromného donátora z radov veriacich.

Pri otvorení kostola bol v interiéri umiestnený starší organ z r. 1892. Veľký trojmanuálový organ, ktorý je v kostole i dnes, bol objednaný v rokoch 1937-1938 a do kostola bol osadený zakrátko po konci vojny.

Slávnosť posvätenia nového evanjelického kostola v Trnave v roku 1924 bola veľkou udalosťou, prišlo na ňu asi 6000 veriacich zblízka i zďaleka. Veľký impozantný sprievod išiel zo starej modlitebne do nového kostola. V čele sprievodu išli evanjelickí biskupi: Dr. Jur Jánoška a Dr. Samuel Zoch, okolo 40 kňazov v ornátoch, cirkevní hodnostári zo svetského stavu, učители a pod. Aktu posviacky sa zúčastnili aj vyslanci iných cirkví, predstavitelia mesta a miestnych úradov.

Gratulácia vzácnemu jubilantovi MVDr. Július Molnár 100-ročný

9. augusta 2021 oslávil výnimočné životné jubileum 100 rokov života jeden z najstarších členov nášho zboru MVDr.

Július Molnár. Pri tejto príležitosti navštívili jubilanta

(pripravil námestný farár Kristián Kostecký)

brat zborový farár Radomír Vařák a brat námestný farár Kristián Kostecký, odovzdajúc mu pozdrav a blahoželanie v mene členov cirkevného zboru. V príjemnom rozhovore sa mohli presvedčiť, že aj vo vysokom veku mu výborne funguje pamäť, takže zostáva polyhistorom a „chodiacou encyklopédiou“

dejín Trnavy a života cirkevného zboru. Patrí medzi nemnohých žijúcich očitých svedkov posvätenia nášho evanjelického kostola, ktoré sa konalo 26.10.1924. Dr. Molnár sa ako dlhoročný veterinárny lekár zaslúžil o pozdvihnutie veterinárnej medicíny vo viacerých regiónoch Slovenska. Popri svojom povolání sa venoval na vysokej úrovni filatelii, kde v oblasti tzv. maximafílií, dosiahol viacero medzinárodných ocenení. Významná je aj publikačná činnosť jubilanta (23 monografií a množstvo odborných článkov). Okrem kníh a článkov z oblasti veterinárneho lekárstva a filatelie sa venoval výskumu dejín Trnavy – mesta, ktoré je pre neho láskou na celý život. Je autorom historických publikácií o Trnave a dejinách trnavských evanjelikov. O prehĺbenie poznania histórie cirkevného zboru sa pričínil prekladom diela „Historický popis veľmi zaujímavých osudov a bojov ev. cirkevného zboru Trnava...“ od J. C. Stelczera z r. 1870 a tiež ako hlavný spoluautor monografiou venovanou osobnostiam pochovaným na evanjelickom cintoríne

v Trnave „Pantheon ev. cintorína v Trnave“. Ako bývalý aktívny športovec a celoživotný fanúšik klubu Spartak Trnava si nájde čas aj na sledovanie futbalového diania.

Cirkevný zbor ECAV Trnava vyprosuje vzácnemu jubilantovi od nášho nebeského Otca hojnosť Božieho požehnanja, aby ho zachoval medzi nami a pridal mu zdravia, sviežosti a spokojnosti v kruhu najbližších do ďalších rokov života. AD MULTOS ANNOS!

Evanjelický dom očami architekta

(pripravil *Luboš Vagala*)

Evanjelický cirkevný zbor a. v. v Trnave v roku 1910 kúpil pozemok za hradbami v blízkosti pôvodnej Dolnej brány, zbúraním ktorej vznikol priestor na novú urbanizáciu. Na tomto pozemku bol vybudovaný už vtedy známy hotel Polnitzký. Hlavným dôvodom kúpy tohto pozemku bolo postaviť na ňom kostol. Tento zámer sa cirkevnému zboru podarilo zrealizovať vybudovaním Ev kostola v roku 1924 podľa návrhu arch. Josefa Mare-

ka. V tomto období začal cirkevný zbor uvažovať o ďalšom zhodnotení tohto pozemku. Rozhodol sa zbúrať hotel a na jeho mieste postaviť obytný polyfunkčný dom. Išlo o, na tú dobu, veľkorysý projekt, ktorý navrhol arch. Juraj Chorvát. Jeho návrh vytvára spolu s evanjelickým kostolom modernú funkcionalistickú architektúru, ktorá je stále živým organizmom v urbanistickej štruktúre mesta. Evanjelický dom bol pracovný názov počas

výstavby a po jeho postavení v roku 1928 sa tak vžil, že sa používa doteraz. Vznikla na vtedajšiu dobu najmodernejšia polyfunkčná budova v Trnave s osemnástimi obchodnými priestormi, dvanástimi nájomnými bytmi a dvadsiatimi kancelárskymi priestormi. Bytové aj nebytové priestory boli veľkoryso na-

vrhnuté, priestranné a komfortne zariadené. Evanjelický dom pokrýval materiálne potreby cirkevného zboru až do začiatku 60. rokov 20. storočia, kedy bol rozhodnutím orgánov socialistického režimu cirkevnému zboru odobratý. Na nápravu tejto krivdy museli trnavskí evanjelici čakať bezmála tri desaťročia až do r. 1992, kedy bola budova prinavrátená do vlastníctva cirkevného zboru. Obchodné a kancelárske priestory mohol odvtedy zbor využívať slobodne, avšak bytové jednotky boli vrátené aj s užívateľmi bytov, ktorí ich obývali ešte ďalšie takmer tri desaťročia za štátom regulované nájomné, ktoré neumožňovalo primerané investície do opráv a obnovy technického stavu budovy. Evanjelický dom sa tak po 90 rokoch od postavenia dostal na hranicu technickej životnosti a možnosti prevádzkovania.

Po uvoľnení bytov bolo možné začať prípravné práce potrebné k vypracovaniu projektu obnovy budovy, pozostávajúce z búracích a diagnostických prác. Z prevedenej diag-

nostiky vyplynulo, že celkový stav domu je nevyhovujúci. Bolo zistené, že viaceré prvky pôvodných nosných konštrukcií a priečok nie sú vhodné na ďalšie zachovanie v rámci rekonštrukcie. Napriek tomu je stavba vzhľadom na svoj vek relatívne v dobrej kondícii. Projektové práce, ktoré vykonáva Ateliér DV s.r.o. Trnava, sú veľmi náročné, lebo ide o rekonštrukciu historickej pamiatkovo chránenej budovy. Všetky použité aj navrhované postupy sú priebežne konzultované s pracovníkmi Krajského pamiatkového úradu Trnava.

Projekt zachováva pôvodný hmotový výraz architektúry, dispozície obchodných prevádzok a bytov. Pôvodné veľkorysé päťizbové byty sa zekonomizujú ich zmenšením, čím sa vytvorí priestor na vybudovanie ďalších nových šesť bytov. Pre zvýšenie štandardu a kvality bývania sa vkladajú ku schodiskám výťahy. Objekt dostane novú fasádu (bude ho nutné z teplotne technického a stavebne fyzikálneho zatepliť minimálnou hrúbkou izolácie dohoda s KPU) avšak pri rešpektovaní všetkého členenia pôvodnej architektúry. Budú vymenené okná (pôvodné vzhľadom na vek už dožili), budú kvalitné drevené s izolačnými trojsklami, ktorých tvar a členenie vychádza z pôvodných, odsúhlasenie KPU. Bude vymenená pôvodná strešná krytina za hliníkovú krytinu zo štvorcových šablón (odkaz na pôvodnú eternitovú krytinu) odsúhlasenie KPU.

Vzhľadom na to, že projekt sa stále ešte spracováva a postupne sa v ňom aktualizujú nové skutočnosti zistené pri diagnostike budovy a zvažuje sa optimálne technické zariadenie, nie je možné v tomto momente vyčísliť náklady. Náš ateliér robí všetko preto, aby sa naplnila vízia investora, aby Evanjelický dom pri 95. výročí postavenia v r. 2023, opäť slúžil duchovnému i hmotnému budovaniu trnavského evanjelického cirkevného zboru a stal sa v plnej miere tím, čím bol na začiatku – jednou z dominant Námestia SNP i centra Trnavy.

Práce na budovách CZ

(pripravil Ján Miklánek)

EVANJELICKÝ DOM

Prípravné práce pre rekonštrukciu Evanjelického domu potvrdili, že táto stavba sa po deväťdesiatich rokoch od postavenia dostala na hranicu technickej životnosti a možnosti prevádzkovania. Postupné odkrývanie nosných konštrukcií odhalilo skutočný technický stav. Práce na rekonštrukcii Evanjelického domu pokračujú výmenou okien, zateplením fasády s novou fasádnou omietkou, výmenou pôvodnej strešnej krytiny za hliníkové šablóny a výmenou klampiarskych konštrukcií. Tieto práce sme začali na krídle od Ulice Vajanského, kde sú vymenené okná, zateplená fasáda a dokončuje sa výmena strešnej krytiny. Predpoklad dokončenia rekonštrukcie tejto časti budovy je do konca mesiaca október. V tomto období ukončila prenájom obchodných priestorov lekáreň, knihkupectvo, Makro, kvetinárstvo, tlačové štúdio

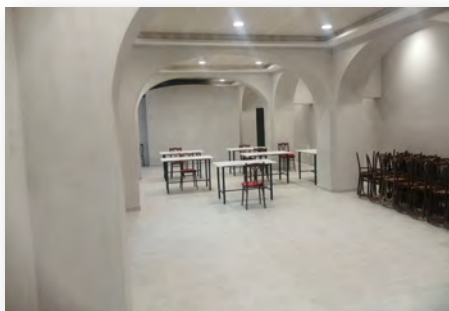
a časť priestorov uvoľnil SATUR, ktorý si ponechal v prenájme len menšiu obchodnú kanceláriu. Pre nových nájomníkov pripravujeme priestory v takom vyhotovení, aby ďalšie rekonštrukčné práce neobmedzovali ich prevádzku. Tieto práce sme mali v pláne realizácie vykonávať až pri celkovej rekonštrukcii interiérov. Z hľadiska ďalšieho využitia obchodných priestorov je veľmi dôležité realizovať práce.

OPRAVA AREÁLU KOSTOLA A BUDOVY FARY

V auguste 2021 sme dokončili na 98 % komplexnú rekonštrukciu prízemnia budovy fary. Nie je vymalovaný interiér zborovej miestnosti, sociálnych zariadení a mládežníckej miestnosti z dôvodu lepšieho vysušovania stavby.

Pri rekonštrukcii bola upravená dispozícia v časti zborovej miestnosti, bývalej kuchynky a WC. Vytvorené boli dve samostatné sociálne zariadenia, jedno je prispôbené pre imobilných.

Pri rekonštrukcii bol na začiatku riešený technický stav nosných konštrukcií. Odstrá-

nené a nahradené novými boli nevyhovujúce preklady, spevnená bola nosná stena medzi zborovou miestnosťou a bývalou kuchynkou, staticky bol podchytený strop v bývalej kuchynke, kde nosné drevené trámy boli veľmi poškodené hnilobou a červotočom.

V zborovej miestnosti boli špeciálnou sieťou spevnené klenby, ktoré boli na viacerých miestach prasknuté. Súbežne s týmito prácami boli realizované práce na vytvorení chemickej izolácie múrov po celom obvode stavby a pilierov v zborovej miestnosti.

Na celú plochu zborovej miestnosti, mládežníckej miestnosti a WC bola položená prevetrávaná podlaha, vytvorená z originálnych tvaroviek „iglú“, ktoré zaisťujú trvalú izoláciu proti vlhkosti. Vymenené boli všetky vnútorné rozvody vodovodu, kanalizácie, elektriky, slaboprádu a ústredného kúrenia. Pôvodná vnútorná kanalizácia bola vyhotovená z kameninových rúr, ktoré boli na viacerých miestach deravé, čo spôsobovalo masívne zatekanie do konštrukcií, následné vlhnutie a pleseň, najviac viditeľnú v kuchynke a v zborovej miestnosti v kúte vedľa kuchynky. Pri týchto prácach bola realizovaná nová prípojka vodovodu z vodomernej šachty a nová prípojka kanalizácie.

Vyhotovená bola nová kotolňa, ktorá zabezpečuje samostatnými okruhmi vykurovanie bytu na poschodí, mládežníckej miestnosti, kancelárie v kostolníckom domčeku a zborovej miestnosti. Každý okruh je samostatne regulovateľný, čím vieme nastaviť teplotu v jednotlivých miestnostiach a šetriť spotrebu plynu. V zborovej miestnosti bolo položené podlahové teplovodné kúrenie, ktoré by malo zlepšiť vysušovanie muriva. Vymenené boli okná a vstupné dvere na celej budove. Po výmene okien bola vyhotovená nová fasádna omietka, vymenené dažďové žláby a z vody na budove fary a kancelárie.

Touto rekonštrukciou boli odstránené neodborné zásahy aj nesprávne použité stavebné materiály pri predchádzajúcich opravách a rekonštrukciách.

Touto cestou chcem poďakovať Ing. arch. Ľubošovi Vagalovi, ktorý projekčne stvárnil interiér zborovej miestnosti a spolu s Ing. ach. Pavlom Ďurkom navrhli opravu fasády podľa dobovej fotodokumentácie a požiadaviek Krajského pamiatkového úradu.

Zborový deň spojený s diskúziou o Evanjelickom dome

(pripravil Peter Beňo)

V nedeľu, 10. októbra 2021 popoludní, sa stretli členovia cirkevného zboru s predsedom CZ a architektom Ľubošom Vagalom. Na začiatku brat zborový farár objasnil dôvody stretnutia a potom odovzdal slovo projektantovi rekonštrukcie budovy Evanjelického domu. Pán Vagala odprezentoval doterajší postup diagnostických a búracích prác pre zistenie aktuálneho stavu budovy. Z hodnotenia vyplýva, že budova potrebuje pre ďalšie využitie rozsiahlu rekonštrukciu s odhadovaným rozsahom prác, ktoré je možné zabezpečiť iba získaním úveru. Architekt Vagala zdôraznil, že budova Evanjelického domu, je historicky chránenou budovou, čo komplikuje jej rekonštrukciu, lebo zásahy do budovy musia byť schválené Krajským pamiatkovým úradom. Celá rekonštrukcia od prípravy, cez projektovanie až po realizáciu bude veľmi náročná, lebo sa zachováva pôvodný výraz funkcionalistickej architektúry. V rámci prípravných prác bolo zistené, že viaceré prvky pôvodných nosných konštrukcií a priečok nie sú vhodné na ďalšie zachovanie v rámci rekonštrukcie, ale celkovo je stavba, vzhľadom na svoj vek (viac ako 90 rokov) v relatívne dobrej kondícii. Momentálne sa vykonávajú práce, kde nie je potrebné stavebné povolenie – výmena okien, rekonštrukcia strechy a oprava fasády so zateplením. Pôvodná strešná krytina sa vymení za hliníkovú krytinu zo štvorcových šablón, čo bude vizuálne podobné s pôvodnou krytinou. Do strechy sa osadia strešné okná pre budúce využitie podkrovných priestorov. Nové okná budú drevené s izolačnými trojsklami. Tvar a člene-

nie okien odpovedá pôvodným oknám. Zateplená fasáda poskytne štandardnú tepelnú izoláciu budovy a bude jednofarebná.

Po rekonštrukcii sa zmení hlavné bytová časť budovy. Pôvodne veľké byty sa upravia na menšie, čím vznikne 22 bytov. Počet bytov je limitovaný počtom parkovacích miest v areáli budovy. V rámci rekonštrukcie budovy pribudnú ku každému vchodu výťahy. Prevádzky, ktoré sa nachádzajú na prízemí budovy dostanú svoje sociálne zariadenia. Vykurovanie budovy a ohrev vody v budove budú realizované cez výmenníkovú stanicu, ktorá bude napájaná z rozvodov horúcej vody v meste Trnava. Pre zabezpečenie elektrickou energiou musí byť vybudovaná samostatná trafostanica mimo areálu budovy Evanjelického domu. V rámci rekonštrukcie sa pripraví aj priestory v podkroví resp. suteréne, ktoré by mohol po dobudovaní využiť cirkevný zbor pre vnútromisijnú resp. hospodársku činnosť. Samostatnou kapitolou je financovanie rekonštrukcie. Cirkevný zbor bez získania pôžičky nie je schopný realizovať rekonštrukciu. Momentálny úver zo SLSP je iba na aktuálne vykonávané práce, ale na dokončenie rekonštrukcie je potrebné jeho rozšírenie alebo získanie nového úveru. Presný rozpočet rekonštrukcie, bude známy po dokončení projektu, čo bude približne koncom tohto roku.

Počas diskusie architekt Ľuboš Vagala a predsedníctvo cirkevného zboru v rámci možnosti odpovedali na otázky zúčastnených členov cirkevného zboru. Stretnutie sa skončilo až podvečer.

Zbierka na opravu NÁŠHO kostola

(pripravil Štefan Ambruš)

84 žalm 2,6: „Aké sú milé Tvoje príbytky ó Hospodine mocnosti! Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza silu, tí, čo majú na mysli cesty do chrámu!“

O tri roky, presnejšie 26.10.2024, bude sté výročie posvätenia nášho trnavského chrámu Božieho. Z tohto dôvodu bola vyhlásená zbierka na opravu kostola. Niektorí si poviete - načo zbierka, keď máme príjmy z Evanjelického domu. Ten nám slúžil desiatky rokov najlepšie ako mohol a teraz potrebuje službu od nás – kompletnú rekonštrukciu, na ktorú si berieme úver. Možno je práve táto zbierka výzvou pre nás- členov CZ, či sme ochotní a schopní podeliť sa a prispieť na opravu nášho kostola.

Výška vyzbieranej sumy do veľkej miery ovplyvní rozsah opráv – vymalovanie interiéru, exteriéru, oprava organu... („Kto je ešte dnes ochotný štedro obetovať Hospodinovi?“ 1 K 29, 5)

2 Korintským 9, 7: „Každý nech dá ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.“

Prispievať môžeme formou milodaru prineseného na farský úrad, alebo prevodom na účet cirkevného zboru v Slovenskej sporiteľni: SK42 0900 0000 0000 4553 5703.

ĎAKUJEME!

Nové TULI vaky

(pripravila Ľubica Vařáková)

Medzi pravidelné aktivity v našom zbere patrí aj stretnutie mamičiek a detičiek. Sme radi a vďační, že aj napriek pandémie zborová práca neustala a každý utorok dopoludnia v zborovom areáli vítame mamičky na materskej dovolenke so svojimi ratolesťami. Pri stretnutiach tohto typu je dôležité aj to, aby sa zúčastnení cítili komfortne. Takúto potrebu nám pomáhajú naplniť aj nové Tuli vaky, ktoré sme zakúpili začiatkom leta. Smeli sme tak urobiť aj vďaka podpore Trnavského sa-

mosprávneho kraja, ktorý prispel finančnou čiastkou na kúpu 5 farebných vakov. Tie sú určené do interiéru aj exteriéru a vďaka svojej variabilnosti sú veľmi obľúbené, najmä medzi mladšou generáciou. Smiete na nich sedieť a popíjať šálku kávy, čítať knižku alebo len tak sa vyhrievať na slniečku. Deti ich rady preliezajú a naši dorastáci a mládežníci na nich s obľubou len tak leňošia. Jeden vak a toľko generácií dokáže potešiť :)

Tento typ sedenia sa v našom cirkevnom zbere často využíva aj na detskej besiedke, na do-
raste či stretnutiach pracovných teamov. Iste
mnohí budú so mnou súhlasiť, že okrem Bo-
žieho slova, modlitieb a vzájomných rozho-
vorov či atmosféry prijatia k takýmto stretnu-
tiam patrí aj príjemné sedenie. A to naše nové
Tuli vaky určite ponúkajú.

Ďakujeme Trnavskému samosprávnemu kraju,
že prispel na zakúpenie týchto obľúbených
„sedačiek“, ktoré majú u nás široké spektrum
využitia.

Projekt finančne podporil:

TT TRNAVSKÝ
SK SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

Bojuj dobrý boj

(pripravila Kristína Bujňáková)

Farská záhrada aj tento rok ožila veselým det-
ským smiechom a krikom. V prvý augustový
týždeň sa v areáli farského dvora a v priesto-
roch novučičkej zborovej siene uskutočnil
denný detský letný tábor (DDLT). Tábor
sa niesol v športovom olympijskom duchu
s heslom apoštola Pavla „Bojuj dobrý boj“.

24 odvážnych športovcov – bojovníkov a bo-
jovníčok – sme v prvý deň privítali riadnym

olympijským ceremoniálom: zaznel príhovor predsedu olympijského výboru (pán farár Rado Vařák), čestná bežkyňa obehla štadión s olympijskou faklou a spoločne sme zapálili olympijský oheň. Športovci počas celého týždňa súťažili v 4 družstvách vo farbách Talianska, Grécka, Turecka a Izraela – teda krajín, ktoré počas svojich misijných ciest navštívil apoštol Pavol.

Počas celého týždňa sme sa venovali športovým aktivitám – beh cez prekážky, šprint, štafeta, atletika, bojové umenia a nevynechali sme ani paraolympijské disciplíny. V strede týždňa sme absolvovali krásny výlet do hlavného mesta – loďou na Devín a vláčikom späť. Vďaka ochotným a milým Ambrušovcom sme mali možnosť zajazdiť si na koníkoch – aj napriek sychravému počasiu – v priestoroch jazdeckej haly a samozrejme nechýbali ani legendárne palacinky :)

Okrem všetkých športových aktivít sme sa každý deň venovali misijným cestám apoštola Pavla. Sledovali sme jeho kroky od momentu jeho obrátenia z prenasledovateľa kresťanov na verného nasledovníka Pána Ježiša až po jeho príchod do Ríma, kde túžil rozprávať

o Pánovi Ježišovi.

A sledovali sme aj jeho osobný dobrý boj, ktorý bojoval pre Božie kráľovstvo – so všetkými prekážkami, nástrahami, strachmi a obavami (pri prenasledovaní, vo väzení, v búrke na mori). Apoštol Pavol nás povzbudzuje, aby sme aj v našich životoch bojovali ako športovci na olympiáde – statočne, odhodlane, čestne a férovo. Aby sme vytrvalo trénovali a vládali bežať s pohľadom upretým na cieľovú pásku, ktorou je pre nás večný život.

Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k úspešnému priebehu tábora – ochotným vedúcim, ktoré venovali svoj čas prípravám tábora už mesiace pred jeho začiatkom; ochotným

účinkujúcim každodennej táborevej scény (Lojzo Vrtna, Božka Čizmová, Agáta Bezcielna, Máša Nevytrvalá, Dezider Mazaný a Emil Pohodlný), Adamovi Kováčikovi a Milke Brychtovej za podporu všakovakého druhu „on site“ počas tábora, láskavým ženám, ktoré nám na každý deň pripravili chut-

né občerstvenie, a všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na prípravách a priebehu tábora. Predovšetkým ďakujeme Pánu Bohu za požehnaný a vzácny čas.

Zborová víkendovka v Štefanovej

(pripravila Jana Nunvářová)

„Štefanová je osada vo Vrátnej doline v Malej Fatre. Táto bývalá pastierska osada patrí administratívne do obce Terchová. Rozprestiera sa pod masívom Boboty a Veľkým Rozsutcom v samom závere Vrátnej doliny v časti Nová dolina.“¹ Toto sa o malebnej Štefanovej dočítate na internete, ale o tom, ako sa tam členovia nášho cirkevného zboru cítili úžasne, sa dozviete až z tohto článku...

„On je pred všetkým, a všetko spolu má v Ňom svoje bytie.“ (Kol 1, 17)

Písal sa 18. august 2021, a to bol čas pre cca. 10 áut z Trnavy a okolia, aby sa vybrali na sever. Do navigácie zadali spoločné súradnice: „Chata pod Skalným mestom“. Práve ona sa stala ich útočiskom na najbližšie 4 noci. A nie len noci. Celé nasledujúce dni naplnila pohoda, dobrá nálada, príjemné rozhovory a samozrejme bohatstvo Božieho Slova. Pretože práve pri počúvaní a zamýšľaní sa nad odkaz-

mi z Biblie sa všetci spolu stali jedným bytím v Pánovi.

Medzi účastníkmi výletu nechýbali malí, veľkí, so zubami aj bez, samostatne chodiaci aj nosiaci sa, múdri vekom, ale aj krásni nevinnosťou, ošľahaní skúsenosťami, ale aj nepoznačení malichernosťami. Počas večerných programov sa započúvali do tém o spoločenstve. Osobnom spoločenstve s Pánom Ježišom, spoločenstve bratov a sestier v cirkvi a o pozvaní aktívne do spoločenstva prispieť svojimi darmi. Deti mali pripravený svoj

¹ zdroj Wikipedia

vlastný program o podobenstvách Pána Ježiša, ktorý im sprostredkovali mamičky.

Dni naplnili výlety, grilovačka a samozrejme spoločná hra. Štvrtok patrilo turistickému zážitku na Chleb, Veľký Kriváň a niektorí sa odhodlali aj na dlhšiu hrebeňovku. Aj tu bolo dôležité spoločenstvo, precítenie krásnej prírody ako veľkého Božieho diela a v mnohých prípadoch aj prekonanie svojej vlastnej lenivosti či limitov. V piatok sme sa rozhodli mierne zregenerovať na pltiach a prehliadkou hradu Strečno. Sobotu bolo treba naplniť bruska výbornými grilovanými pochúťkami. No a popoludní sme všetci prežili zábavno-vzdelávaciu „Včeliu hru“.

Včelia hra, pod vedením Noemi Vařákovéj (veľká vďaka za ňu), bola na začiatku akýmsi komplikovaným zhlukom pravidiel. Súťažil naozaj každý a napriek tomu, že mnohí mali obavy o slabej podpore svojho tímu, ukázalo sa, že aj ten najnepatrnejší článok dokáže byť veľmi užitočný a hlavne dôležitý. Aby som nebola len hypotetická: účastníci sa rozdelili do 4 tímov. Tvorili akési včelie rodinky.

Následne hľadali v areáli chaty rozmiestnené papieriky, ktoré symbolizovali nektár a peľ. Bolo ich potrebné označiť, pri niektorých splniť často zábavnú alebo biblickú úlohu a následne umiestniť na plást, kde si každý tím zaplnil svoj priestor. Samozrejme, v hre nechýbal ani nepriateľ – OSA. A teraz si to predstavte: deti pobehujúce po dvore – to nie je nič výnimočné... ale keď hneď vedľa 5 ročného chlapčeka beží 56 ročný pán, ktorý sa ho snaží predbehnúť a vykrikuje správnu odpoveď už z cca. 10 metrov, len aby mohol získať odobrenie, položiť papierik na plást a bežať opäť do terénu, to už prekvapí nejedného neznámeho okoloidúceho. Smiechu, ale aj pravej súťaživej rivality sme si užili neúrekom (Nebudem sa chváliť, ale áno, bola som vo víťaznom tíme.).

Nedeľu sme venovali rozlúčke. Niektorí sa vybrali na Služby Božie do CZ ECAV Žilina, iní na pobožnosť cirkvi bratskej „Za kostonom“.

Požehnanie detí na začiatku školského roka

(pripravila Jana Nunvárová)

Služby Božie na začiatku školského roka, 5. septembra 2021, boli požehnaným a vzácnym stretnutím. Detskí účastníci letného tábora prispeli do programu táborovou hymnou „Či si veľký a či malý“, manželia Jožko a Maruška Grexoví s Rebekou Vařákovou a bratom kantorom Jaroslavom Konečným nás potešili piesňami a nechýbala ani vzácna zvesť Božieho slova z úst zborového brata farára Radomíra Vařáka – o neporušiteľnom venci v nebesiach. Pred oltárom prijali požehnanie všetky deti, žiaci, vychovávatelia, učitelia, pedagógovia a aj učitelia detskej besiedky či evanjelického náboženstva.

Začiatkom školského roka sa vždy niečo začína a niečo končí. Možno sa nám zdá, že sa začína len ďalší kolotoč školských povinností a naopak končí sa bezstarostnosť a relax. Ako vnútorne prežívame začiatok nového školského roka my?

Na Nový rok si tradične želáme všetko najlepšie, najmä zdravie, šťastie, úspech a pod. Možno pripojíme aj slovný zvrät „Božie požehnanie“. Predsa len všetci sme radi, keď nás Boh požehnáva ochraňuje a keď sa nám dobre žije. Kto by nebol? V Biblii čítame, že Boh chce naozaj ľudí požehnávať. Žehnajte, lebo na to

ste povolani, aby ste zdedili požehnanie (1Pt 3, 9b). A Boh nás aj neustále požehnáva. Drží nad nami ochrannú ruku. Aj vtedy, keď ho neposlúchame či kráčame cestou života bez Neho. Boh je dobrotivý a láskavý, každého chce požehnať, nikomu požehnanie neodoprie. Aj my, ľudia dvadsiateho prvého storočia, túžime po jeho požehnaní. A to je dobre. Čo môže byť viac ako Božie požehnanie?

V rámci začiatku nového školského roka vyslovme teda okrem iného aj želanie či prosbu, aby v celom školskom roku čo najviac našich krokov smerovalo k Bohu. Aby sme mali svoje srdcia otvorené pre Božie požehnanie. To totiž nie je záležitosť len nového školského roka ale každého dňa.

2. výročie posvätenia seredského kostola

(pripravila Elena Števíčková)

V 17. nedeľu po Svätej Trojici, 26. septembra 2021, sme si v Seredi spoločne s bratmi a sestrami z matkocirkvi z Trnavy zaspomínali na to, že sú to už dva roky, čo bol posvätený náš chrám Boží.

V tej dobe sme netušili, aké udalosti a strasti nás čakajú. Z ďalekej Číny sa už rozliezal do sveta nebezpečný vírus. Ten spôsobil, že dvere nového kostola zostali zatvorené a Služby Božie sme nemohli navštevovať.

Počty nakazených ľudí stúpali a umierali ľudia. Ktovie prečo to Pán Boh dopustil. Asi ako varovný prst ľudstvu, aby sa spamätalo a prestalo sa správať hriechne. A tak sme sa pri modlitbách a Božom slove mohli stretávať len doma pri televízii a rádiu alebo "online".

Do toho všetkého prišla choroba a smrť nášho zborového dozorca Jozefa Grexu. Pán Boh si ho povolal k sebe v júni 2020. Aj veriaci v Seredi ťažko znášali jeho odchod do večnosti, lebo nám bol blízky tými rokmi a prácou strávenými v službe, najprv ako kantor a neskôr ako dozorca. Rozhodujúcou mierou prispel k dokončeniu stavby kostola v Seredi, keď sa ona dostala do kritického štádia.

Slávnostné zhromaždenie najprv privítala zástupkyňa zb. dozorca sestra Emília Válkyová, ktorá poďakovala všetkým, ktorí sa akokoľvek pričínili k zdarnému ukončeniu diela.

Slávnostné Slovo Božie zvestovala sestra farrárka Eva Oslíková z Modry, ktorá si zároveň zaspomínala ako to vtedy bolo, ako sa hľadali riešenia a optimálne návrhy pre dokončenie kostola.

V priebehu Služieb Božích bola odhalená pamätná tabuľa ako spomienka a poďakovanie na brata Jozefa Grexu od vďačných veriacich.

Tabuľa je umiestnená vo vchode do kostola priamo naproti vstupným dverám. Akt odhalenia vykonala sestra farárka Oslíková a zborový farár Vaňák s bratom farárom Kosteckým.

V rámci Služieb Božích (piesne č. 579, 355, 222, 260) sme si pripomenuli aj životné jubileá našich členov zboru – sestry Márie Vargovej a brata Jána Dobáka, ev. a.v. kňaza na dôchodku. Vďaka a gratuláciu vo forme kytice kvetov, ako i úprimných slov, vyslovila obom jubilanťom sestra Váľkyová.

Za brata Dobáka kyticu kvetov i poďakovanie prevzal jeho syn Ján, keďže sa otec zo zdravotných dôvodov nemohol osobne zúčastniť.

Po skončení bohoslužieb nasledovalo pohostenie. Počasie nám prialo, a tak sme mohli stráviť tieto chvíle aj vonku pred kostolom a porozprávať sa medzi sebou. Boli sme radi, že tu boli príslušníci rodiny Grexovej – manželka Mária s deťmi a vnúčatami. Taktiež aj ďalší milí bratia a sestry z Trnavy.

Po čase strávenom spolu sme sa rozchádzali domov s pocitom vzájomnosti a vďačnosťou Pánu Bohu za všetko, čo nám dáva, i keď dopustil, ale neopustil. Dúfajme, že epidémia nás už nebude dlho trápiť a budeme sa môcť opätovne vrátiť do normálneho života.

I keď by sme si možno v súvislosti s prežitým mohli položiť otázku:

„Čo je to normálny život?“

Je to - veriť, dôverovať a ďakovať Bohu.

Vďaka Bohu za zatvorené dvere

(John Ortberg z knihy „Tolko rôznych ciest“)

Vždy, keď Boh zatvorí dvere, niekto sa nahnevá...

Vždy, keď Boh zatvorí dvere niekto sa rozhodne, že vie lepšie, ako sa to má robiť a chce si s ním vymeniť miesto...

Vždy, keď Boh zatvorí dvere, niečo chystá...

Biblia je rovnako plná príbehov o zatvorených dverách ako otvorených. Dvere do raja sa zatvorili po páde človeka, dvere do archy sa zavreli pred súdom, dvere do zaslúbenej zeme sa zatvorili Mojžišovi, dvere vybudovať chrám sa zatvorili pre Dávida.

Ako mám vedieť, na ktoré zatvorené dvere mám naďalej klopať?

Ako môžem vedieť, či to mám nechať tak alebo sa ďalej snažiť? Dobrá správa je, že na tieto otázky existuje jednoslovná odpoveď. Zlá správa je, že to je slovo: NEVIEM. Možno to počas života nikdy nebudeme s istotou vedieť. Ak ale porozumieme, prečo by niektoré dvere nemali byť otvorené, môže nám to pomôcť v našej schopnosti rozlišovať. Pozrieme sa na to, čo Boh môže plánovať so zatvorenými dverami v živote.

Klopať na nesprávne dvere

Niekedy dvere zostávajú zatvorené preto, lebo chceme nesprávnu vec. V celej Biblii vidíme

zatvorené dvere ako odpoveď na nesprávne požiadavky. V skutočnosti pri štyroch rôznych príležitostiach štyria rôzni ľudia Mojžiš, Jeremiáš, Eliáš a Jonáš požiadajú Boha, aby im vzal život. V každom tomto prípade Boh povie NIE. Nemyslite si, že keď ich zlá nálada pominula, potešili sa, že Boh povedal nie? Vďaka Bohu, že občas hovorí nie.

Dvere sa zatvoria, pretože existuje niečo lepšie

Niekedy zostávajú dvere zatvorené preto, že nás čaká niečo lepšie, o čom ešte nevieme. Predstavte si, že by sme v modlitbe mali prístup k nadprirodzenej moci, ktorá by vždy vykonala veci tak, ako chceme, aby sa stali. Bola by to katastrofa. Každý, kto si myslí, že

zatvorené dvere ukazujú neúčinnosť modlitby, nerozmýšľal o modlitbe veľmi hlboko. Modlitba nie je zaklínadlo. Je to rozhovor s OSOBOU, veľmi múdrou osobou.

Dvere sa zatvoria, pretože potrebujem rásť

Pavel prišiel k Bohu a požiadal ho, aby odstránil to, čo sám nazval oseň v tele. Prosil o to opakovane. Dostalo sa mu iba zatvorených dverí. Tieto zatvorené dvere ale priniesli lepší dar ako odstránenie ostňa. Pavel porozumel, že milosť neprichádza skrze odstránenie ostňa, ale zároveň s ostňom. Osteň, ktorý bol bolestivý, mu v duši vytvoril aj niečo úžasné. Osteň nejako spojený s Pavlovou slabosťou, mu nakoniec umožní rásť v jeho schopnosti byť kanálom Božej moci. Dvere k odstráneniu ostňa boli zatvorené, aby mohli byť otvorené dvere k posilneniu milosti.

Dvere sa zatvoria, pretože Boh má plány, o ktorých nevieme

Dietrich Bonhoeffer chcel tichý život učenca a profesora. Tieto dvere zostali pre neho zatvorené. Slúžil v tajnom seminári, v koncentračnom tábore a nakoniec svoj život obetoval. Nemohol vedieť, že skrze toto všetko zanechá odkaz, ktorý sa dotkne síc mnohých.

Boh vie o zatvorených dverách

Boh sám pozná agóniu zatvorených dverí lepšie ako ktorákoľvek ľudská bytosť. Boh dal

každý ľudskej bytosti kľúč k dverám svojho srdca a Boh sám tieto dvere neotvorí násilím. „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem.“ Nielen my dúfame, že nám Boh otvorí dvere, Boh dúfa, že my mu otvoríme dvere. Spoločne teda zažívame bolesť zo zatvorených dverí.

Nevieme, prečo sú niektoré modlitby vyslyšané a iné nie. Vieme iba, že na kríži sa Božie nie jeho jedinému Synovi, premenilo na Božie áno každej ľudskej bytosti v dejinách ľudstva.

Prísľub presahujúci všetky dvere

„Máličko a neuvidíte ma a zase máličko a uvidíte ma...“ Prečo má 6-ročný chlapec nádor na mozgu? Prečo vybuchla bomba? Hej, Ježiš, prečo sa stane nešťastie a nevinní ľudia prídu o život? Ježiš povedal: „Priatelia moji, poviem vám to. Chvíľku ma nebudete vidieť a veci nebudú vyzeráť dobre. Uvidíte, ako sa vo svete dejú hrozné veci: rakovina, hlad, vojna, nenávisť... Potom za chvíľku, vám sa to bude zdať hrozne dlho, ale v perspektívnej večnosti to je len chvíľka, za chvíľku, iba chvíľku, kratučkú chvíľku, znova prídem, znova ma uvidíte. A ja dám všetko do poriadku. Svet bude znovuzrodený, na jeho pôrodné bolesti sa zabudne a radosť zvíťazí. Radosť zvíťazí.“

NOEMOVA ARCHA

Noachov príbeh už určite poznáš. Pán Boh povedal Noachovi, aby postavil veľkú loď - _R _ _U (doplň).

Čo však na to Noe potreboval?

Zakrúžkuj:

drevo

vidličku

živicu

plechovku

Čo doniesla holubica Noachovi? (spoj čiarou)

tu si môžeš
vyfarbiť
Noemovu
archu počas
búrky

nakresli 2 zvieratká, ktoré sa plavili v arche:

Zborová matrika

(pripravila *Lubica Vařáková*)

V uplynulom období boli v našom zbere POKRSTENÍ a do spoločenstva evanjelickej cirkvi a. v. prijatí:

Strapec Rudolf
Orlicý Ivo
Miškále Tobias
Martinec David
Ilavský Richard
Plavocký Nikolaj
Boor Samuel
Bahýlová Lenka
Váry Hugo

V nádeji vzkriesenia a večného života SME SA ROZLÚČILI s bratmi a setrami:

Adamík Ján 78 r.
Ďugová Anna rod.Sásiková92 r.
Bednárová Martina rod.Kočišová43 r.
Vagová Ružena rod.Supeková85 r.
Benda Martin 90 r.
Švecová Eva rod.Králiková 74 r.
Ježková Viola rod.Polívková 92 r.
Danková Sidónia rod.Drusková 102 r.
Drdúlová Emília rod.Faboková 79 r.

Do STAVU MANŽELSKÉHO v našom kostole vstúpili:

Šotek Milan a Krajčírová Ema
Bazala Daniel a Vařáková Ester

POŽEHNANIE MANŽELSTVA prijali:

Ilavský Erik a Ilavská Lenka rod.Škarítková

NOVÍ ČLENOVIA CIRKVI:

Erika Dišeková
Lucia Brezovská